

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemnik za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Sprava na Moravskem.

Dunajska vlada se je jako potrudila, da je spravila Nemce na Češkem v deželni zbor, in da naredi spravo mej Nemci in Čehi na Češkem. Pritiskala je na češke odposlance pri konferencah na Dunaji, da so Nemcem odjenjali, kolikor je bilo mogoče. Kak upliv utegnejo imeti Dunajski dogovori, če se kdaj uresničijo, za Čehe, tega danes tukaj razpravljali ne bodemo, ker smo o tej zadevi že večkrat pisali.

Vlada pa ni le na Dunaji vse storila, da se dožene sprava, temveč tudi sedaj še dela na to, da se dogovori Dunajski zares izvedó in bode tudi v bodoče delala na to. To se da posneti iz izjav cesarjevih protu dr. Riegru in dr. pl. Plenerju pri vsprejemu delegacij. Cesar kot pravi ustavni vladar v svojih govorih izraža gotovo mnenje vlade, mnenje grofa Taaffeja, in to mnenje je tako, da se sprava vsekako dognati mora. Neka znamenja so sicer kazala, da vladi ni toliko več na spravi. Da pogajala se je celo z nasprotniki sprave, kakor nedvomno posnemamo iz govora dr. Gregra v deželnem zboru češkem. Pe naj bode namen teh pogajanj kakoršen koli, toliko je gotovo, da sedaj vlada želi, da se sprava vsekako dožene.

Mi nesmo nasprotniki sprave mej raznimi narodnostmi v naši državi, da, nam je celó na tem, da se napravi sprava ne le v jednej kronovini, temveč v vsej državi. Zategadel se nam pa čudno dozdeva, da se vlada toliko prizadeva, da se napravi sprava na Češkem, ničesar pa ne stori, da bi se preprečilo zatiranje nemških narodnostij v družih pokrajinah. Čehom na Moravskem in v Šleziji, Slovincem na Štajerskem, Koroškem, v Istri in Trstu godé se gotovo večje krivice, nego Nemcem na Češkem, a vendar Dunajska vlada ni s prstom ne gane, da bi napravila narodno spravo v teh deželah. Nemci na Češkem imajo nemške šole, z njimi vsi uradi v njih materinščini občujejo, Slovincem v zgoraj omenjenih pokrajinah pa niti slovenskih ljudskih šol ne dovolijo, v urade pa jim nastavljajo ljudi, katerim se na gimnazijah niti ni vredno zdelo, da bi se učili slovensčini

Da pri taci razmerah Slovani nemamo pravega zaupanja v spravo vlade je čisto naravno. Da je vlada istočasno s spravo na Češkem storila potrebne korake, da se dožene sprava tudi v onih krajih, kjer bi bila v prid Slovanom, bi gotovo Mladočehi ne bili s svojimi agitacijami imeli takega uspeha. Tako je pa vsak Čeh si lahko mislil, da vladi ni za spravo, temveč le za prvenstvo Nemcev. Taka sodba je naravna, naj se še tolikrat zatrjuje, da je vsa bojazen in vznemirjenost neopravičena. Da narod tako misli, ni kriv niti Gregr, niti Tilšer, temveč oni gospodje na Dunaji, ki bi radi jednakostransko spravo.

Na Moravskem je tri četrtine Čehov, a vendar imajo Nemci v deželnem zboru večino. Vlada niti koraka ne stori, da bi se prenapredil za Čehe neugodni deželnozbornski volilni red, če tudi bi morda zanjo to ne bilo tako težko, ker ima velik upliv na srednjo stranko veleposestva. Kaj bomo pričakovali od vlade, da bi za Čehe na Moravskem kaj storila, saj je baš ona kumovala kompromisu, ki se je bil sklenil pred zadnjimi volitvami za deželni zbor na Moravskem in je kumovala kompromisu, ki se je že letos sklenil. S takimi kompromisi je vlada dosegla, da imajo Nemci večino v deželnem zboru in deželnem odboru in da jo bodo imeli še bodočih 6 let.

Čuditi se nam torej ni, da tudi na Moravskem nevolja narašča mej češkim prebivalstvom in da je pričakovati, da bode pri letošnjih deželnozbornskih volitvah voljenih mnogo Čehov, ki bodo odločno vladi delali opozicijo. Da Čehi se že dogovarjajo, bi li ne bilo umestno, če ostavijo moravski deželni zbor. Na Dunaji se nekda že bojé, da se to zgodi. Mi bi tak korak moravskih Čehov le odobraval. Grof Taaffe bi potem bil vsaj moralno prisiljen, da tudi na Moravskem poskusi napraviti spravo. Vlada bi ne mogla več trditi, da na Moravskem ne vlada velika nezadovoljnost. Češki Nemci bi gotovo ne bili toliko dosegli, da neso bili nastopili pasivne politike.

Mi vemo sicer, da bi Taaffe ne hitel tako pobotati se s Čehi, kakor se je z Nemci. A prisilili bi ga morda lahko češki poslanci v državnem

zboru, kateri bodo gotovo važen faktor večine. Če bi vlada, bodisi jej že načelnik Taaffe ali kdo drugi, ne hotela potegniti se za moravske Čehe, tedaj bi pač češkim poslancem družega ne kazalo, nego, da stopijo v opozicijo, kajti bilo bi sijajno dokazano, da vladi ni za družega, kakor za ohranjenje nemškega prvenstva v Avstriji, take vlade pa ne sme podpirati noben pravi Slovan, bodisi že konservativen ali liberalen.

Iz deželnega zbora češkega.

(8. seja.)

Bilo je menda prvokrat, da je zboroval češki deželni zbor v nedeljo. Mir in sprava zahtevata tudi žrtev nedeljnega počitka in miru. In kaj čudno je to „tvorenje miru in sprave“! Mesto prijaznega stiskanja rok, prijateljskih objemov in poljubov v dokaz zopetnega sporazumljenja in nove vzajemne ljubezni — bije se krut boj liki mej dvema zakletima sovragoma, koja sta si prisegla večno sovraštvo.

Sejo otvoril je deželni maršal ob 2. uri popoldne. — Na dnevnem redu je nadaljevanje podrobne debate o predlogi zastran deželnega šolskega sveta, in sicer o §. 43., ki določuje razdelitev deželnega šolskega sveta v dva odseka, češki in nemški. V kompetencijo prvega spadajo po načrtu novega zakona šole in zavodi s češkim, v kompetencijo nemškega odseka šole in zavodi z nemškim učnim jezikom. Skupne zadeve vsega šolstva v kraljestvu reševati se imajo v plenarnih sejah združenih odsekov.

Manjšina nasvetovala je k temu paragrafu sledeči dodatek: Uradni in občevalni jezik v češkem odseku je češki, v nemškem odseku nemški jezik. V plenarnih sejah morejo člani deželnega šolskega sveta rabiti jezik, kateri sami hočejo, brez ozira na jezik, v katerem referent nasvete predava. Nasvet manjšine podpisali so člani komisije: Dr. Kvičala, dr. Škarda, dr. Trojan, dr. Rieger, dr. Julij Grégr, dr. Vašaty, dr. Herold, dr. Kučera in knez Schwarzenberg starši.

Poročevalec manjšine, profesor dr. Kvičala, opravičuje in zagovarja nasvet manjšine ter pravi,

LISTEK.

Uničeno življenje.

Češki spisal Ladislav Stroupežnický; preložil Vinko.

VIII.

(Dalje.)

Vlada pri tem ni prezrla, da si pridobi s Herrnhutci pridnih, vrlih in deželi koristnih občanov.

Ko pa ja grof s Zinzendorfa vzel za ženo grofinjo Dorotejo Edelmuth z Reussa, pridobili so si bratje v njej dobro prijateljico, katere je o vsaki priliki skrbela za njih prosphe in blaginjo.

Naposled je bil Dobran na koncu svojega potovanja — v Ochrano, kjer je mej starejšimi nasebinami našel marsikaterega znanca in druga iz časov, ko je še bival v poljski Lešni. Vsi ti so ga z veseljem vsprejeli. Pri njih je bilo še sedaj v dobrem spominu ime Dobranovega prednika, nesrečnega Valentina Kochana s Prachova. Plemeniti značaj Dobranov pa so tudi dobro poznali. Radovali so se, da si pridobi občina v njem vrlo moč, kajti ni jim bilo skrito, da se Dobran odlikuje tudi po olikanosti svoji.

In naša popotnika sta se oddahnila mej pri-

jaznimi ljudmi, katere sta dobila v Ochrano. Dobran bi se bil v istini v kratkem času upokojil, a vznemirjala ga je skrb, ki je bila uzrok marsikaki bojazni. Bila je to skrb za Jitko. Dasiravno se jej je rana popolnoma zacelila, prejšnje zdravje se vendar ni hotelo povrniti. Jitka je bila zelo slaba.

Dobran se je veselil, da jej bode koristilo mirno življenje v nasebinu; a ni si tajil, da trpi Jitka za duševno boleznijo, poleg tega pa še za plućnico, h kateri je kal položil beg iz bavarske vasi.

Jitka je neprestano premišljevala o Krištofu. Časih vzbudila se je v njej slutnja, da ga nikdar več ne bode videla, in o takih trenutkih se je je navadno polastila otožnost. Drugi pot pa je zopet upala, da jej Krištof ostane zvest, in s to nadejo se je vselej tolažila nekaj časa.

Kakor predpisujejo pravila Herrnhutcev, uvrstili so takoj tudi Jitko v zbor svobodnih sester, in naložili jej primerno delo, katero je skupno z ostalimi sestrami opravljala v za to odločeni hiši.

V občini Herrnhutski sploh nikdo ne pase lenobe in poleg vzornih navrij je pridnost največja krepost, s katero se odlikujejo Herrnhutci.

Sicer pa uredba občine ne obstoji v nikakih

novotarijah, niti se bratje bavijo z malostnimi verskimi prepiri: prva in glavna skrb jim je vzgojevanje otrok, katerim cepijo v srca načela pravosti, poštenega značaja in ljubezni k bližnjemu.

Občina je razdeljena v zbere in sicer po starosti. Jeden zbor sestoji iz otrok, drugi iz mladencev, tretji iz deklic, četrti iz svobodnih bratov, svobodnih sester in konečno iz udov.

Vsak zbor ima svojega predstojnika, kateri opravlja vse, kar je treba; zbori otrok pa imajo še posebne varuhe, kojih naloga je vzgojevanje v izbornu urejenih učilnicah in dušno skrbništvo.

Na upravo zborov pazi ravnateljstvo ali mestni zbor, kateremu prisedejuje tudi duhovniki.

Družbo samo kot celoto oskrbuje zbor starejšin, kateri ima svoj sedež v Berthelsdorfu in Herrnhutu; cerkvena uprava pripada vladikam od sinode voljenim, ki imajo tudi nalogo posvečevati duhovnike ali propovednike in razpošiljati misijonarje.

Cerkve Herrnhutci nimajo.

Da molijo in opravljajo pobožnosti, shajajo se v posebni priprosti dvorani, kjer miza, pokrita z zelenim suknom, zavzema mesto žrtvenika. Tukaj molijo ter poslušajo propovednike.

V taki družbi sta se kmalu udomačila Dobran in Jitka, kajti vsled preudarne oskrbovanja starej-

da se obljuba staročeških poslancev z dne 26. prosinca ne more tolmačiti tako, da bi ne imeli navetovati nikakih prememb v vladni predlogi. Cesarski namestnik, grof Thun, se je sam v komisiji izjavil, da se morejo uvesti premembe, ako jih obe stranki odobrite. Reklo se je sicer, da bo vlada sama za enakopravnost obeh jezikov v deželnem šolskem svetu skrbela; ali vlada je spremenljiva. In kdo jamči za to, da bi nova bodoča vlada izpolnila obljubo, katero je dal cesarski namestnik v imenu sedanje vlade? Dolžnost čeških zastopnikov je torej, da sami zagotovijo enakopravnost češkemu jeziku. Govornik v ostalem dokazuje, da češko prebivalstvo primeroma številu in stroškom za češke šole mnogo več plačuje, nego Nemci. Konečno apeluje na nemške deželane, naj pokažejo, da res odkritosrčno mislijo s spravo in naj torej ustrezajo opravičeni zahtevi češke stranke.

Dr. Dyk pojašnjuje, zakaj je svobodomiselnost stranka načelno proti razdelitvi deželnega šolskega sveta: s stališča češkega državnega prava, ker je razdelitev deželnega šolskega sveta začetek razdelitve češkega kraljestva; s stališča narodnega, ker je po načrtu novega zakona tudi nadalje odprt pot germanizaciji čeških otrok v okrajih, kjer so Nemci v večini in kjer je češka mladina prisiljena hoditi v nemške šole; in konečno s stališča gospodarsko-finančnega, ker razdelitev deželnega šolskega sveta naklada nova finančna bremena, katera bo občutilo najbolj češko prebivalstvo. Ker je deželnozborska večina razdelitev deželnega šolskega sveta v načelu že vsprejela, glasoval bo govornik za nasvet manjšine.

Nasvet dr. Kvičale in sodrugov pripravil je poslance veleposestva in plemstva v vidno zadrego, ker se prè dotika sfere — nemškega državnega jezika. Da bi se lepo izognili glasovanju za nasvet, kateri je podpisal tudi dr. Rieger, nasvetoval je knez Windischgrätz, da naj se vsprejme v načrt zakona načelo: Občevalni in uradni jezik v češkem odseku je češki, v nemškem nemški; prepušča se pa vladi, da to načelo prevede ob času potom ministerske naredbe.

Nemški poslanec dr. Schlesinger pobija nasvet manjšine ter zopet polaga Staročehom in veleposestnikom na srce nauk, da je dolžnost vsakega, bodisi Čeha ali Nemca, kavalirja ali prostega občana, da drži svojo obljubo; in z ozirom na dano obljubo glasovati morata dotična kluba za § 43., kakor stoji v načrtu vladne predloge.

Na to izjavil je ces. namestnik, grof Fran Thun, da vlada ne odporuje nasveta kneza Windischgrätz, ker se ne protivi notranjemu uradnemu državnemu jeziku (nemškemu državnemu jeziku!).

Nasvet manjšine zagovarjala sta še knez Schwarzenberg starši in staročeški poslanec Adámek. Poslednji je v dolgem in jedrnatem govoru mej ostalim tudi strogo obsodil ves Dunajski dogovor, ki je po njegovem mnenju prvi temeljni kamen k priznanju nemščine za državni jezik. — Na to vsprejel se je konec debate. Generalnim govornikom manjšine izvoljen je bil dr. Jul. Grégr, večine poslanec Tonner.

Dr. Grégr je s tehtnimi razlogi pobijal nasvet kneza Windischgrätz, češ, da je dobro znano, kakšno veljavo imajo načela v avstrijskem zakon-

šin je v občini vladala blaga sloga in mir, ki priča o ljudeh, ki so v svojem življenju že mnogo pretrpeli.

Ako pa bi se v občini Herrnhutski kdo s čim pregrešil, kar bi nasprotovalo redu ali pravici, ne kaznujejo ga precej, marveč ga lepo opominjajo; ako se znova pregreši, izbóijo ga od prejemanja telesa Kristovega, a stoprav po tretjem prestopku iz občine.

Dobran in Jitka prebila sta v Herrnhutu prvo zimo, v spomladi leta 1743. pa sta dočakala veselo slavnost obletnice ustanovitve stare družbe bratovske na Češkem leta 1456. Nič menj pa ni bil slavljen dan 17. junija, kajti ta dan vložil se je temelj prve hiše v Herrnhutu leta 1722.

Te dni radovala se je vsa občina in igrale so se tudi mnoge priproste igre, kajti hrupne zabave, kakor tudi igranje s kartami in kockami je neznano kratkočasenje v naselbini.

Grof s Zinzendorf, kateri je že od leta 1737. opravljal vladški posel v naselbini, počastil je slavnost s svojo soprogo, in bratje so mu izkazovali svojo hvaležnost za ohrano, katero jim je naklonil.

Po končani slavnosti vrnili so se zopet vsi k svojim opravkom. (Dalje prih.)

davstvu, in kako je provaja vlada. Sedaj nam obljubuje to in ono naredbo, nakrat pa se roka, ki nas je gladila, stisne v pest in mi čutimo precej njene udarce. Vodilo cele češke politike — po mnogih bridkih izkušnah — ima biti popolno nezaupanje v to, kar vlada obljubuje in dela. Glavna napaka staročeške politike je namreč preveliko zaupanje v vlado in zategadel tudi sedaj staročeška stranka razpada. — Poslanec Tonner očita Mladočehom, da so oni s svojo nepremišljeno in brezozirno opozicijo zakrivali, da so Staročehi pred Nemci morali kapitulovati; konečno pa priporoča nasvet prof. Kvičale.

Za nasvet manjšine potegoval se je še doktor Herold in prof. Kvičala, dočim je dr. Mattuš zagovarjal nasvet večine; na to se je pristopilo k glasovanju.

Nasvet prof. dr. Kvičale odklonil se je z glasi nemških poslancev in veleposestnikov; za nasvet glasovali so Mladočehi, Staročehi in iz kurije veleposestnikov jedini knez Schwarzenberg starši.

Potem se je vsprejel nasvet kneza Windischgrätz z vsemi glasi in s tem zaključila seja, ki je trajala 7 ur. — k.

(Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 10. junija.

Delegacije.

Glavno delo delegacij je le v odsekih. Posvetovanja v plenumu so navadno jako kratka. Zaradi tega se pa plenarne seje še kmalu ne začno, da odseki pripravijo gradivo. Ogerska delegacija ima prvo plenarno sejo dne 18. t. m., avstrijska pa še le nekaj dni pozneje. Koncem tega meseca ali pa v začetku julija bodo delegacije končale delo svoje.

Deželnozborske volitve.

V Bukovini so se letos začeli bolj zavedati Rusini. Osnovali so centralni volilni odbor v Črnovicah in več okrajnih volilnih odborov po deželi in začeli precej močno agitovati. Nadejajo se, da v kmetskih občinah zmagajo s 6 kandidati. Želeti bi bilo to v interesu slovanstva, pa tudi v interesu parlamentarizma, ker dozdej skoro nezavisnih poslancev v deželnem zboru ni bilo. O deželnih zadevah odločevali so sami uradniki.

Češkonemška sprava.

V kratkem bode 19 staročeških poslancev stopilo pred svoje volilce in pojasnilo svoje stališče nasproti češkonemški spravi. Pričakuje se, da bodo skoro vsi odložili mandate. Pri dopolnilnih volitvah bodo pa najbrž skoro povsod zmagali Mladočehi. Deželni zbor dobil bode torej drugačno lice in Nemci bodo prisiljeni dovoliti še v marsikako željo, če bodo hoteli, da se vsa sprava ne razdere. Posebno zastran onih predlog, za katere treba dvetretjinske večine, se bodo morali najbrž pogajati z Mladočehi, če bodo hoteli, da bodo vsprejete.

Federalizem.

Predsednik avstrijske delegacije, knez Jurij Czartoryski, nagovorivši cesarja pri vsprejemu delegatov ni omenjal skupne države, temveč je govoril le o kraljestvih in deželah. To je nemške liberalce grozno razjezilo, ker vidijo v tem napredek federalizma in nevarnost za državo. Njih glasila v dolgih člankih razpravljajo to zadevo. Krik levičarjev je pa neopravičen. Vedeti bi morali, da se oficijalno naša državna polovica imenuje: v državnem zboru zastopana kraljestva in dežele. Tega naziva pa neso izmislili desničarji, temveč levičarji, ko so sklepali prvo nagodbo z Ogersko in razpolovili državo. Predsednik delegacije je popolnoma pravilno postopal, če se je tega naziva posluževal. Če je morda nevaren državi, odgovorni so zato levičarji, ki so ga uveli. Gospodje se menda sramujejo svojega otroka.

Vnanje države.

Bolgarske zadeve.

Dopisnik časopisa „Pesti Naplo“ imel je pogovor z odličnim bolgarskim aktivnim državnikom, kateri je velik prijatelj Stambulov. Ta državnik je naglašal, da je pravda proti majorju Panici bila potrebna, da se vzdrži sedanja vlada. Sedaj je disciplina mej častniki še trdna, Paniceva sfera je ni dosti omajala. Sedaj bi ne bilo več mogoče ukrasti v Sofiji vladne oblasti. Pri prvi priložnosti bode bolgarska vlada pri prijateljskih vlasteh zopet storila korake za priznanje princa bolgarskim knezom. Bolgari vedó ceniti previdno politiko grofa Kalnoky-ja, ki spoštuje nezavisnost balkanskih dežel. Princ Ferdinand spoštuje avstrijskega cesarja kot junaka v spolnjevanju knežjih dolžnostij. Bolgari se nadejajo, da se bode kmalu sklenila trgovska pogodba z Avstrijo, in so hvaležni cesarju Viljemu, da je Nemčija sklenila trgovinsko pogodbo z Bolgarsko, čemur pripisujejo veliko važnost. Koncem je

bolgarski državnik še omenil, da se bolgarski narod dobro zaveda, da ima veliko rusko državo za mnogo zahvaliti. — Mi k temu pogovoru bolgarskega državnika le to dostavimo, da se gospoda v Sofiji pač ne zaveda hvaležnosti do Rusije, naj se je tudi narod. Ko bi se je zavedala, bi malo drugače postopala.

Pomiloščenje strajkovcev.

Predsednik republike francoske Carnot pomiloštil je 72 zaradi izgredev ob strajkih obsojenih delavcev. Samo 24 oseb je zaradi strajkov še zaprtih, pa so največ inozemci. S tem pomiloščenjem je skrajnim radikalcem odvzet povod za razne interpelacije. Posebno sedaj so radikali imeli priložnost za agitacije, ko je bil pomiloščen princ Orleanski. Vlada je torej bila prisiljena predsedniku predlagati pomiloščenje zaprtih delavcev.

Nemške strategične železnice.

Načelnik nemškega generalnega štaba grof Waldersee je odpotoval na Badensko k otvorjenju južnonemških strategičnih železnic. Te železnice so velikega strategičnega pomena. Sedaj bode držalo iz južne Nemčije sedem železnic, ki bode vsaka imela dva tira, na francosko mejo. Leta 1870 so pa bile samo tri. Vkupe ima sedaj Nemčija 19 železničnih prehodov čez Reno na razpolaganje, 16 železnic z dvojnimi tirovi vede z vzhoda na zapad. V zadnji nemško-francoski vojni imeli so Nemci na razpolaganje samo 9 železnic. Občila so sedaj že toliko dopolnjena, da bode Nemčija v najkrajšem času velike množine vojakov poslala na francosko mejo, da je torej ne bodo Francozi lahko prehiteli.

Volitve v Belgiji.

Danes se vrše volitve za belgijsko zbornico. Belgijska zbornica poslancev ima 138 članov in je sedaj v njej 96 konservativcev in 42 liberalcev. Kakor znano, se slednje leto obnovi polovica zbornice. Voliti bode torj 69 poslancev. Izstopilo je 38 konservativcev in 31 liberalcev. Volilna borba bode huda. Liberalci se nadejajo, da bodo dosegli precejšnjih uspehov, to tem bolj, ker pojdejo složni v volilno borbo. Izid bode pokazal, če se ne motijo, kakor so se pri volitvi za provincijalne zastope.

Socijalisti v Novem Yorku

imajo že velik upliv. Letos mislijo postaviti že kandidata pri volitvi mestnega mayorja (župana). Če zmagajo s svojim kandidatom, bode največje mesto v Ameriki imelo socijalista za župana, kar bi gotovo dalo poguma socijalistom v drugih mestih Severne Amerike. Dosedaj sta pri raznih volitvah v Ameriki bili navadno le dve stranki, republičani in demokratje, sedaj pa stopa na pozorišče tretja, socijalni demokratje.

Dopisi.

Iz Ziljske doline 9. junija. [Izv. dop.]

(Podružnica sv. Cirila in Metoda pri sv. Štefanu) v Ziljski dolini na Koroškem imela je v nedeljo 8. t. m. shod, ki je bil prav dobro obiskan. Ne samo iz domače, tudi iz sosednjih župnij dohajali so možje in žene, da so vsi prostori velike gostilne bili natlačeni. Glavno družbo je zastopal g. dr. Vošnjak, kot vladni zastopnik pa je prišel sam c. kr. okrajni glavar iz Šmohorja, g. baron Myrbach, ki je pred nekaj leti tudi na Kranjskem služil in ki zna nekoliko slovenski. Po pozdravu načelnikovem govoril je g. dr. Vošnjak o položaji kmetskega stanu in kako ga zboljšati. Izrazil je svoje veselje, da je prišel g. okr. glavar, ki se lahko prepriča, da Slovenci le to zahtevajo, kar je v postavah utemeljeno, da so najzvesteje udani svojemu cesarju in bodo deželi in državi še bolj koristili, kedar jim ne bode treba boriti se za narodne pravice. Končal je s trikratnimi slava-klici cesarju. G. glavar je želel družbi najboljšega uspeha in obečal, da bode na višje mesto poročal o lojalnih izjavah zbraunega ljudstva. Potem so pela ziljska dekleta, ki so prišla v znani, čedni narodni obleki, več pesmij in pričel se je zabavni del. G. župnik L. je jako šaljivo govoril o želodcu in omenjal, da imajo nekateri narodi tako velike želodce, da jih nikoli ne morejo nasititi in hočejo pohrustati kar cele druge narode. G. posestnik G art enauer je dokazal, zakaj da sedanja šola na Koroškem Slovincem ne more ugajati in kako da bi morala biti urejena. Ko je končno g. dr. Vošnjak naznanil, da namerava „Pisateljsko društvo“ uzidati spomeniško ploščo na rojstveni hiši Urbana Jarnika, stoječi blizu sv. Štefana, želeli so vsi, da bi se to že letos zgodilo, gotovo pa tekom prihodnjega leta, kar je moral obečati g. dr. Vošnjak. Ločili smo se pozno po noči od sv. Štefana, kjer je še pred par leti šulferajna gospodaril, a zdaj ima tam družba sv. Cirila in Metoda svojo močno trdnjavo prav ob meji Slovenstva.

Iz Gradeca 5. junija. (Izlet akademičnega društva „Triglav“ in razvitje njega zastave.) (Dalje.) Ko smo se po res vzorni po-

strah do dobra okrepčali ter si privezali dušo z vinski kapljico, pozabili smo kmalu na neugodno vreme. In kako ne? Saj nam je izredna požrtvovalnost Središčanov priskrbela vse, kar je bilo mogoče v takem položju. Zunaj je sicer neprenehoma lil dež in sever je šumil, kakor v jesenski noči, a veselo so pokali topovi, svirala je godba, udarjali tamburaši, peli pevci in povsodi je vladala največja živahnost. — Zakaj bi se pa tudi Triglavani ustrašili mokrega vremena, ko so celó nežne gospice s čudovito potrpežljivostjo vztrajale mej nami do konca.

Naše veselje je priklopelo do vrhunca, ko so po končanem banketu nastopili Ormoški in Središki pevci in pevke ter nas očarali z divnim mešanim zborom, pri katerem so nam posebno segali v dušo zvonki glasovi nežnih gospic, ki so nas pozneje tudi razveselili s krasnim, večkrat ponovljenim dvosplovom. Pevci „Vienca“ so peli mnogo krasnih zborov; nastopili so vrli tamburaši akad. društva „Hrvatske“, ki nam ob vsaki priliki pomagajo lepšati slavnosti, ki jih priredi naše društvo. Kakor že mej banketom, tako je tudi mej posameznimi točkami koncerta svirala izborna godba iz sv. Andreja v slovenskih gorica.

Že davno je bila noč nad nami razprostrla temna svoja krila, a ni ga bilo, ki bil mislil na odhod. Baš nasprotno, vedno bolj se je polnila prostorna koliba, dasiravno je vzlasti mladi svet še pred polnočjo odšel v prostore bralnega društva „Edinost“, klanjati se muzi Terpsihori. Tudi bratje Hrvatje zapustili so nas stoprav ob pozni uri.

Izlet v Varaždin.

Post nubil Phoebus! Kakor da bi nebo hotelo vsaj nekoliko popraviti nam storjeno krivico, napočil je drugo jutro krasen dan. Poslovivši se od gostoljubnih Središčanov vsedli smo se ob 10. uri zjutraj na lojternice ter se odvezli skozi ogersko Medjimurje do dravskega mostu. Ondu nas je vsprejelo „radničko pjevačko društvo „Vienca“ s svojo zastavo. Odtod smo po kratkem odmoru za svojo ponosno vihrajočo zastavo korakali v prijazno mesto. Jedva smo dospeli do prvih hiš, pridete nam v očetovem spremstvu nasproti gospodični Serkuljevi vabit nas, naj napravimo pri njih hiši prvo postajo. Ondu nas pogostite s krasno vinsko kapljo ter nas okrasite s šopki. Odtod odidemo naprej v sredino mesta v prostore gledališke restavracije. Mej potom do tja obsipale so nas iz oken dražestne gospice z dišečim cvetjem.

Ob 1. uri popoldne se je pričel slovesni obed, pri katerem so nas počastile gospé in gospice Središke in takisto tudi članovi „Vienca“. Pri banketu, kateremu je predsedoval član „Hrvatske“ g. Domaidovič, izpregovorile so se marsikatero lepe napitnice, izmej katerih omenimo samo ono g. Domaldoviča, ki je nas Triglavane pozdravil v svoji domatiji, na hrvatski zemlji.

Po obedu smo se izprehajali po mestu ter v vodstvu članov „Vienca“ občudovali krasne mestne nasade ter si ogledali vse znamenitosti „kraljevega grada“. Nekateri izmej nas so se odzvali vabilu g. Evgenija Kumičiča ter v krogu njega obitelji preživele prijetne trenutke.

Za zvečer je bil napovedan koncert, kateri so priredili tamburaški zbor akad. društva „Hrvatske“ „Vienca“ in „Hrvatska Vila“ nam izletnikom na čast. Proti 8. uri jela se je veličastna gledališka dvorana polniti z najodličnejšim občinstvom. Bilo jih je gotovo nad 1000 oseb. Tudi mil. gospa kumica z gospicami Ormoškimi je prišla v našo sredino.

Vse točke koncerta so se vršile izborno ter bile vzprejete z burnim odobravanjem. Prva točka je bila naša divna pesem „Slovenec sem“, pri kateri so peli tudi pevci „Triglava“. Menjajoč se s tamburaši nastopale sta na oder pevski društvi „Hrvatska Vila“ in „Vienca“, ter nas očarali s krasnimi zbori. Po končanem koncertu govorili so se različni govori. Tako se je predsednik „Triglava“ g. Kotnik zahvalil Hrvatom, g. Požegović (Vienca) je napil Slovincem in „Triglavu“, g. Žolgar pevskim društvoma „Hrvatska Vila“ in „Vienca“ i. t. d.

Do ranega jutra smo se veselili v prijateljski zabavi, a vitke plesalke in plesalci so se neutrudno sukali po gladkem parketu.

Tako se je nam žal, še prezgodaj približala ura odhoda. Odšli smo ob 3/4. uri zjutraj v spremstvu vlega „Vienca“ na kolodvor, ter se po Zagorski železnici odvezli v Čakovec in odtod po dveurnem premoru nazaj v Gradec. (Dalje prth.)

Domače stvari.

— (Ognjeslav Utješinović-Ostrožinski †.) V Zagrebu umrl je v nedeljo Ognjeslav Utješinović-Ostrožinski ces. in kr. dvorni svetnik, umirovijeni veliki župan v 73. letu dobe svoje. Ime Utješinović je dobro znano v Hrvatih in sploh po vsej Jugoslaviji, kajti pokojnik odlikoval se je na političnem in literarnem polju, spisal mnogo političnih razprav, zložil znano pesem „Jeka od Balkana“, „Davidove psalme“, „Vilo Ostrožinsko“, pesem „Potres“ itd. Blag mu spomin!

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je knjižnično oskrbnitvo našega domačega pešpolka izrazilo svojo zahvalo za doposlane 3 izvide IV. vezka „Junaki“. — Popolno prepričano dobrega upliva, koji bo učinjala vsebina tega jako patrijotičnega delca do polkovega moštva slovenske narodnosti, sklenilo je vrhovno polkovo poveljništvo še 16 prvizvodov te brošurice omisliti za polkovo knjigarno. — Pravi ponos mora družbinemu vodstvu biti tako priznanje našega domačega vojaškega dostojanstva. — Omenja naj se konečno, da je že tudi deželni šolski svet za Kranjsko sklenil vse svoje ljudske šole priporočilno opozoriti na ta IV. vezek „knjižnice družbe sv. Cirila in Metoda“.

— (Deželno gledališče) se bode vender že letos začelo graditi in bode do jeseni že pod streho. Deželni odbor je namreč, kakor se nam poroča, kupil od g. E. Mayerja stavišče in bode še tekom tega meseca oddal stavbinska dela. S tem je končno rešeno vprašanje, katero je že toli razburilo duhove.

— (Včerajšnji „Slovenec“) poročajoč, da je deželni odbor kupil Mayerjev vrt za gledališko stavišče, pripisuje glavno zaslugo v tem onim mestnim odbornikom, ki so v dotičnej seji glasovali proti temu prostoru, češ, da so primorali na ta način hranilnico, da bode dala za nekoliko tisoč večji donesek. Zakaj pa „Slovenec“ molči o tem, kakošno odgovornost bi si bili nakopali glede razvoja mesta dotični odborniki, ko bi hranilnično ravnateljstvo ne bilo o tem vprašani popravilo napake mestnega zbora?

— („Obzor“-jev urednik zaprt) Odgovorni urednik Zagrebškega „Obzora“, g. Pečnjak bil je pozvan pred policijo in kasneje pred državnega pravdnika zaradi nekaterih opazk o banovem obnašanju pri procesiji sv. Rešnjega telesa, prijavljenih v številki od petka. Ker ni hotel objaviti imena pisatelja notice, obdržali so ga v zaporu. Tudi stavec dotične notice bil je že zaslišan. Došlo nam drugo izdanje „Obzora“ ima 5 vrst obsegajoč bel prostor na mestu inkriminirane notice. Včerajšnji „Obzor“ pa konstatuje, da je že tretji dan, da je v zaporu njegov odgovorni urednik, zaradi prestopka, po § 300. kazenskega zakona.

— (O vodometu.) Včeraj popoldne vršile so se na dvorišči Tönniesove tovarne na Dunajski cesti poskušnje z ejektorji mestnega vodometja, ki se gradi na cesarja Josipa trgu. Poskušnje obnesle so se jako dobro. Voda iz srednjega ejektorja dvigala se je dasiravno se je s pomočjo hidranta in več ko 100 metrov dolgih cevij spustila vanj, petnajst metrov visoko in je zato pričakovati, da se bode na cesarja Josipa trgu, kateri leži precej nižje ko Dunajska cesta, dvigala nad 20 metrov višine. Popolen efekt dosegel se je, ko so se odprle tudi postranske cevi, katere mečejo vodo v močnih curkih v poldrugi meter visocih polukrogih k središču vodometja. — Te poskušnje prepričale so nas, da bode vodomet v posebno ozaljšavo naše bele Ljubljane; obžalovali pa smo ob jednom, da ne bode — kakor sta nameravala vodovodni in olepševalni odsek — stal sredi „Zvezde“, kjer bi bil zanj vsekakor najprimernejši prostor.

— (Muzejsko društvo) naznanja svojim p. n. članom, ki prebivajo zunaj Ljubljanskega mesta, da se jim bode poslalo v tem tednu letošnje „Izvestje“ (XXVI. in 370 str.) s poštnim povzetjem društvenine (3 gld.)

— (Vodnjak pred rotovžem) bode se temeljito popravil. Vanj napeljala se bode voda iz vodovoda, na okolu pa naredile nove stopnice. Včeraj so z delom pričeli.

— (Z Vranskega) se nam piše: Dne 9. t. m. umrla je tukaj stara mati gospa Šventnerjeva, porodica blagih sinov poštenjakov. V miru počivaj!

— (Železnica Divača-Loka.) Akcijo, katero je pričel deželni odbor koroški, da se za-

gotovi zgradba železnice mej Loko in Divačo in čez Karavanke podpirali bodo, kakor se samo po sebi razume, v prvi vrsti za to poklicani kranjski zastopi. K shodu interesentov poslala bode trgovinska zbornica kranjska g. K. Lukmanna, deželni odbor Kranjski pa bode najbrže zastopal g. cesarski svetnik Murnik. Kakor se dalje poroča iz Celovca, je isterski deželni odbor podal deželnemu odboru koroškemu izjavo, da v zadevi popolnjenja državne železnice, ki je izredne važnosti tudi za Istro in za pomorsko trgovino na Jadranskem morji, se dež. odbor istrski ujema popolnoma z mestnim zastopom Tržaškim. V tem zmislu podal je dež. odbor istrski že v decembru preteklega leta peticijo do ministerskega predsednika in do poslanske zbornice, da se gradi kar najpreje mogoče proga Divača-Razdrto-Loka. V drugi polovici tekočega meseca bode shod interesentov v Celovci, pri katerem se ima obravnavati od koroškega deželnega odbora sprožena zgradba železniške zveze državnih železnic s Trstom, katera bi bila popolnoma nezavisna od južne železnice. Da je štajerski dež. odbor izjavil se nasprotno, smo že poročali. Deželni odbor gornjeavstrijski pa se je izrekel za železnico Divača-Loka, kakor tudi za ono čez Karavanke čez Ljubelj v Celovec in čez Ture ter sklenil, da pošlje svojega zastopnika k nameravavemu shodu interesentov v Celovci. Tej akciji pridružile so se tudi nekatere trgovinske zbornice češke, namreč ona v Pragi in v Plznu.

— (Tržaške Slovenke — okoličanke) vdeležile so se, kakor z zadovoljstvom konstatuje „Edinost“, slovesne procesije na sv. Rešnjega telesa dan v Trstu prav mnogobrojno in večinoma v krasnih narodnih nošah, tako da je bil sprevod vsled te vdeležbe brdkih okoličank zares posebno slikovit. A tudi moškega občinstva slovenskega bilo je prav mnogo.

— (Občni zbor društva za bolne in onemogle ude v Ljubljani) vršil se je v salonu čitalnične restavracije v navzočnosti 30 udov. Društveni predsednik g. Bonač pozdravil je zborovalce, potem prečita zapisnikar in računovodja gosp. Grilc računski sklep za čas od 1. maja 1889 do 30. aprila 1890, iz katerega se razvidi, da je imelo društvo v preteklem letu 2432 gld. 49 kr. dohodkov, 742 gld. 32 kr. pa stroškov, ter je ostalo 1690 gld. 17 kr. premoženja, katero je naloženo v kranjski hranilnici. Računski sklep se brez ugovora odobri. V imenu pregledovalnega odseka poroča odbornik g. Mayer, da so se društvene knjige, računi in sploh društveno premoženje v najlepšem redu našle, na kar se vodstvu izreče absolutorij. V odbor so bili izvoljeni vzklikom gg.: Ivan Bonač, predsednik; Jakob Kovačič, podpredsednik; Karol Šusteršič, blagajnik; Ivan Grilc, računovodja in zapisnikar; odborniki: Ivan Hibšer, Ivan Streiner in Josip Žgank. Kot pregledovalci računov se izvolita gg.: Josip Mayer in Fran Dellacorda. Predsednik g. Bonač je opomnil, da bode v zmislu pravil vsak ud, kateri je s svojimi doneski šest tednov na dolgu, iz društva izključen. Ko se je konečno izrekla kranjski hranilnici zahvala za podporo 100 gld., bilo je zborovanje zaključeno.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri včerajšnji obravnavi zatožen je bil 23letni bajtarski sin Janez Škerjanec iz Velesovega hudodelstva uboja. Dne 2. februarja t. l. je kmetskega fanta Janeza Pilarja iz Velesovega, na katerega je bil zaradi nekega dekleta hudo jezen, že prej podil po vasi in ga hotel tepsti. Dne 2. februarja, ko so „likof“ pili „pri Peku“ v Velesovem in se je mej fanti vračal tudi Janez Pilar domov, voščil je zatožencu Škerjancu „dober večer.“ A ta ni ničesar odgovoril, nego segel po nož v žep in stekel za Pilarjem, ki je zbežal v domač hlev po gnojne vile. Škerjanec stal je pod orehom, in ko pride Pilar iz hleva, zagnal je poleno in mu vile zbil iz rok. Potem ga je z nožem obdelavati začel in mu prizadel več teških ran vsled katerih je Pilar umrl. Obsojen je bil Škerjanec na sedem let teške ječe, poostrene vsak mesec s postom. Škerjanec izjavi, da se bode pritožil zoper kazni, naj dobi že več ali manj. — Pri drugi obravnavi bila je obsojena 27 let stara dekla Marija Šeškar, iz Planince zaradi hudodelstva detomora na šest let teške ječe poostrene s postom.

— (Redek slučaj.) V bolnici milosrdnih bratov v Zagrebu je — kakor poroča „Obzor“ — sedaj 280 bolnikov, od katerih v 12 dneh ni umrl nobeden. Tako ugodnega stanja ni bilo že 30 let.

— (Stari goldinarski bankovci) z napisom od 1. januarja 1882. l. vsprejemljejo se samo še do konca tekočega meseca pri javnih blagajnicah in uradih. Zamenjevali se bodo pa lahko še pri ravno istih uradih do 30. junija 1892. l.

— (Razpisna služba.) Po uradnem listu posneli smo bili vest, da je v Trnovem na Notranjskem na tamošnji jednorazrednici razpisano 2 učiteljsko mesto. Dejanjski imajo v Trnovem čveterorazrednico in na tej šoli razpisana je druga učiteljska služba.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 9. junija. V avstrijski delegaciji govoril je Kalnoky v svojem ekspozé o avstro-ogerski politiki, ki se ni nič premenila. Trocarska zveza je ista, kakor je bila, le bolj okrepila se je, k čemur je veliko pripomogel visoko nadarjeni nemški cesar. Odstop Bismarckov ni nič motil, v Caprivija stavimo isto zaupanje, kakor v Bismarcka. Odnosaji z vsemi državami so povoljni. Bolgarska se mirno razvija in množi svoje blagostanje. V Srbiji je za Avstro-Ogersko neprijazna, če ne sovražna sapa, ki je morda močnejša nego regentstva ugled. Avstrija je vsekdar kazala, da je želeli dobrih srbskih razmer z Rusijo, da pa zaradi tega ne treba sovražnih odnosajev proti Avstriji. Z Rumunsko so razmere zeló prijazne. Potem je govoril o trgovinskih razmerah z Nemčijo in o Panice pravdi in Bolgarski sploh.

Budimpešta 9. junija. Kobilice se vedno bolj sirijo. Prikazale so se tudi v bodroškem komitatu v toliki množini, da se je bati za vse pridelke.

Dunaj 10. junija. Vsi časopisi jako toplo in z zadovoljstvom govore o Kalnokyja izjavah, zlasti glede Srbije. „Fremdenblatt“ izjavlja: Kabinet Dunajski ne zahteva monopola srbskih simpatij niti bolešno ne pogreša poslednjih, marveč pričakuje samo jasnejih dejanjskih pojavov, da se hočejo gojiti one dobre razmere, ki so za Srbijo najboljše. V jednemem zmislu, a odločneje piše „N. Fr. Presse“, rekoč, da je to Kalnokyja najlepši uspeh, da se je vsled njegovega ekspozéja varnost za mir pomnožila.

Razne vesti.

* (Najmlajši profesor) na svetu bode pač 14letni deček, ki na škotskej šoli v Aleksandriji poučuje slušatelje svoje v angleškem slovstvu. Temu dečku je ime Alcibiades Benedulzi, in je sam pohajal to šolo, na kateri sedaj poučuje. Za njegove sposobnosti je pač najboljše spričevalo to, da ga ni namestila egiptska država, temveč Angleži. Čudno je bilo videti, ko so pri instalaciji stari bratdati profesorji čestitali mlademu kolegju.

* (Kaznovana surovost.) Iz Freiburga v Brizgavu se poroča, da sta pri neke prodajalnici dolgo stali dve dami, ogledujoč lepe, v oknu razložene stvari. Prodajalničarju se je zdelo, da že predolgo stojita, šel je ven in rekel jima z osornim glasom, da že dovolj dolgo stojita pri oknu. Molče sta odšli. Čez četr ure pride sluga v livreji z nalagom: Nje kraljeva visokost gospa velika vojvodinja naslednica dá vprašati, kaj ima plačati, ker je pri oknu stala. Lahko si mislimo, kako čuden obraz je napravil prodajalničar.

* (Ne jejte črešnjevih pečk.) Kako nevarna utegne postati zla navada, ki jo imajo mnogi otroci, da požirajo črešnjeve pečke, ki pa celo odraslim lahko prinaša smrtno nevarnost, dokazaval je na Dunajski kliniki dvorni svetnik prof. Nothnagel svojim slušateljem pri raztelesenji šestnajstletnega mizarskega učenca. Pred nekaterimi dnevi snedel je učenec nekaj črešnjev s pečkami vred, kmalu potem pa obolel na akutnem vnetji črev. V bolnici sumil je prof. Nothnagel takoj, da mu je bilo pretrgano črevo od pečk, kar je raztelesenje tudi res popolnoma potrdilo. Prof. Nothnagel je povdarjal, da taka bolezen posebno v črešnjevi dobi ni redka in je resno svaril pred požiranjem črešnjevih pečk.

* (Parobrod zgor.) Na Hamburškem parniku „Hans und Kurt“ nastal je požar, ko so nanj v Filadelfiji nakladali petrolej. Ker se je petrolej unel, nastala je eksplozija, in je ladija zgorela. Škoda se ceni na 150.000 dolarjev.

Javna zahvala.

Akademično društvo „Triglav“ izreka tem potom najdostojnejšo zahvalo vsem rodoljubkinjam in rodoljubom, ki so v jedva pretekli, za akademično društvo tako pomembni prošlosti javljali toli mnogostrano in živo zanimanje za težnje našega društva. Niti daljava, niti slabo vreme ni branilo vrlih Slovencek, nežnih gospic in izbornih gospá, da bi ne prisostvovala najkрасnejšemu Triglavov dnevu; iz daljnih slovenskih in slovanskih pokrajín došli so gostje in zastopniki odličnih društev, da bi bili slovesne

priče slovesnemu trenutku, ko smo prisezali na svojo zastavo nepremakljive zvestobe sveto prisego.

Zahvaljevati se pa moramo posebno velespoštovani gospej dr. Geršakovi, ki je navzile neugodnemu vremenu prišla v našo sredino ne samo v Središče, nego tudi drugi dan v Varaždin, kažóč s tem milo svojo naklonjenost društvu „Triglavu“; zahvaljevati se nam je vrlim gospicam iz Središča, Ormoža, Ptujá, dičnim Hrvatícam iz Varaždina, da so bile zastavi naši družice, da so nas obsule, posebno živahne Varaždinke, z divno duhtečimi šopki, da so prisostvovalé slavnosti naši od prvega do zadnjega trenutka; zahvaljujemo se slavnostnemu odboru v Središči, ki nas je v vsem tako krepko podpiral, ki ni štedil ni dela ni truda, samo da bi se vršila slavnost tem sijajniše in veličastniše; zahvaljevati se nam je nadalje radniškemu pevskemu društvu, Viancu, Vill. Varaždinskemu tamburaškemu zboru, ki so bili navzočni z zastavami, poklanjaje nam krasne vence, ki neso proslavljali samo veselice naše s krasnim petjem, nego priredili tudi v Varaždinu izbošen koncert nam v slavo; zahvaljujemo se posebno Ljubljanskemu „Sokolu“, zastopanemu z zastavo po deputaciji, s starostjo g. I. Hribarjem na čelu; zahvaljujemo se vsem drugim mnogobrojnim društvom, čitalnicam, akademíčnim društvom „Hrvatski“, „Stražilovu“, „Sloveniji“, ki so bila zastopana ali korporativno ali po deputacijah; zahvaljujemo se nadalje obojtelji Srkuljevi, Kumičičevi, Toriserjevi v Varaždinu, ki so nas tako bratski-slovansko vsprejeli pri uhodu; zahvaljujemo se posebno za krasne in dragocene trakove, ki so nam jih poklonili vrle „Središčanke“, „Središki trg“, „Ormoške deklice“, „Radniško pjevačko društvo“. Vsem tem in vsem drugim mnogobrojnim zaščitnikom in gostom zagotovljena je v naših prsih iskrena hvaležnost. — V prvi vrsti veljajo pa Vam, uzorne Slovenke, divne Hrvatice, čutila naudušenja in spoštovanja, ki polnijo srca vsem Triglavanom.

Krasni trenotki, ki smo jih preživeli na domačih tleh, na bratski zemlji slovanski, ostanejo pač globoko utisnjeni, nepozabni v srcih naudušenih Triglavanov.

Odbor akad. društva „Triglav“.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto glđ. 4.60; za pol leta
glđ. 2.30; za četrť leta glđ. 1.15.

Listnica upravištva: Gosp. J. E. v J.: „Slov. Narod“ stane celoletno s poštnino 15 glđ. — Pozdrav!

Loterijne srečke 7. junija.

Na Dunaji:	46,	85,	63,	69,	32.
V Gradci:	66,	53,	20,	45,	56.

Tuji:

9. junija.

Pri **Slonu**: Epstein, Semen, Sperling, Popper z Dunaja. — Korošec iz St. Petra. — Stieber iz Selc. — Modic iz Novevasi. — Baldauf iz Gradca. — Gotthardi iz Reke. — Bončina iz Idrije. — Tempo iz Tržiča na Primorskem. — Mullitsch, pl. Palmenberg iz Novega Yorka. — Zobel iz Pulja. — Grünwald iz Berolina.

Pri **Mališ**: Schintzer, Raus, Holler, Haming, Spira, Flabek, Mandl z Dunaja. — Pakiž, Pirker iz Ribnice. — Zamier iz St. Pavla. — Grof Lanthieri iz Vipave. — Baron Lazzarini iz Gradca. — Corei iz Trsta. — Jager iz Budimpešte. — Sterger iz Kranja. — Haman iz Belgije.

Pri **avstrijskem cesarji**: Hafner iz Gorenje Kropce. — Škerjanc iz Gradca.

Pri **južnem kolodvoru**: Lokar iz Albanije. — Lesjak iz Celovca. — Martinz iz Trsta. — Jelipek z Dunaja.

Pri **Virantu**: Berdaus iz Dobregopolja. — Pavčič iz Krškega. — Laurenčič iz Sodražice.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
9. junija	7. zjutraj	738.5 mm.	14.6° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	736.9 mm.	18.6° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	737.6 mm.	12.6° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura 15.3°, za 2.8° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 7. junija 1890.

	Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	389,784.000 glđ. (+ 49,000 glđ.)
Zaklad v gotovini	242,011.000 „ (+ 33,000 „)
Portfelj	240,598.000 „ (+ 109,000 „)
Lombard	18,615.000 „ (+ 541,000 „)
Davka prosta bankovčna rezerva	54,424.000 „ (— 692,000 „)

Dunajska borza

dné 10. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	89.10	89.05
Srebrna renta	89.35	90.40
Zlata renta	109.50	109.50
5% marena renta	101.30	101.35
Akcije narodne banke	967.—	967.—
Kreditne akcije	306.75	306.25
London.	116.60	116.90
Srebro	—	—
Napol.	9.30	9.32 1/2
C. kr. cekini	5.55	5.55
Nemške marke	57.27 1/2	57.42 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 glđ.	131 glđ. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176
Ogerska zlata renta 4%	103	95
Ogerska papirna renta 5%	99	80
Dunava reg. srečke 5%	100 glđ.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	75
Kreditne srečke	100 glđ.	185
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	155
Tramway-društ. velj. 170 glđ. a. v.	216	50

Trgovski pomočnik, učenec ali volontér

vsprejme se takoj pri Antonu Majenu, trgovcu z mešaním blagom v Mokronogu. (479—1)

25 hektolitrov

dobre slivovke

dobi se po 60 glđ. hektoliter pri

Ferdinandu Dolar-ju v Kotu pri Mirni na Dolenjskem.

Razpis.

Okrajni odbor v Šmariji razpisuje

mesto živinozdravnika

Za to mesto določena je letna plača na 260 glđ. in poleg tega dobiva živinozdravník za nadzorovanje vsakega živinskega sejma, katerih je v okraji na leto 28, po 3 glđ.; tudi se plača tukajšnjemu živinozdravníku za pregledovanje kolín v Šmarskem trgu na leto 24 glđ.

Prosítelji za to mesto izvolijo naj svoje kolekovane uloge, katerim se mora pridejati diploma, domovinski in krstni list in, če mogoče, tudi druga spričevala, do 15. dne julija 1890 semkaj uložiti in tudi spričevalo o znanji slovenščine priklučiti, ker je oddaja te službe od zadnjega odvisna.

Okrajni odbor Šmarije

dne 6. junija 1890.

(478—1)

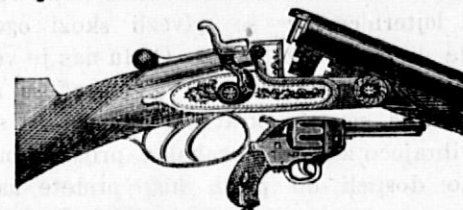
Načelnik: Andrluh.

JANEZ OGRIS

puškar

(341—13)

v Borovljah na Koroškem (Ferlach in Kärnten)

priporoča vsakovrstne dobre puške iz svoje delavnice. Ob jednem naznanja, da tudi prenaraja kresne puške na puške zadovke (Hinterlader) in prevzame druga popravila po najnižjih cenah.

Čenike s podobami dopóšlja brezplačno in franko.

Prodaja.

Dne 14. junija in 12. julija 1890 dopoldne se bode pri sodnici na Vrhniki

hiša „Mantova“, več njiv, travnikov in gozdov

po javni dražbi prodalo iz Golobove konkurzne mase. (475—2)

Srbske narodne pesmi

o boju na Kosovem.

Iz zapuščine

Ivana Mohorčiča.

V Ljubljani.

Založil Dragotin Hribar. —

Tiskala „Narodna Tiskarna“

1889.

Knjižica bode gotovo vsakomu, ki se zanima za sbrate Srbe in njih pesem, dobro došla. Dobiti je v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani za ceno 30 kr., po pošti 32 kr.

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

Najboljša Brnska sukna

razpošilja po originalnih tovarniških cenah

tovarna finega sukna

SIEGEL-IMHOF

v Brnu.

Za elegantno

pomladno in poletno

moško obleko

zadosti je 1 odrezek v dolgosti 3-10 metra, to je 4 Dun. vatli. 1 odrezek velja:

gl. 4.80 iz navadne

gl. 7.75 iz fine

gl. 10.50 iz jako fine

gl. 12.40 iz najfinejše

(129) pristne (33)

ovčje volne.

Nadalje so v največji izber: s svilo pretkana grebenasta sukna, blago za ogrtače, loden za lovce in turiste, peruvienne in tosking za salonske obleke, predpisana sukna za gg. uradnike, blago iz sukancu za moške in dečke, ki se sme prati, pristna piqué-gilet-biaga itd. itd.

Za dobro blago, natančno uzoren odgovarjajočo in točno dopóšiljatev se jamči.

Uzorec zastoj in franko.